

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

XVII. ÉVFOLYAM
23. SZÁM
2005. június 10.
Ára: 115,- forint

Eredményesen lezajlott a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa

Lesz Kommunista Munkáspárt!

Június 4-ére ismét vörösbe öltözött az egykori „Vörös Csepel”. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusára érkező küldöttek meglepetten láhták a fővárosi gyáróriás mai romjait, de azt is, hogy az azt átszelő főutat ezen a napon ismét vörös zászlók szegélyezték. A Fémű egy 3500 négyzetméteres munkacsarnokában impozáns látvány fogadta a küldötteket: a hatalmas falakat és oszlopokat vörös és nemzeti színű drapériák és munkáspárti emblémák borították. A küldöttcsoportok részére 250 asztallal és padokkal rendezték be a csarnok egészét. A kongresszusi pódiumot öntödei konténerekből hegesztették össze a cég maradvány mai dolgozói, felletta a díszlet a már ismert május elseji munkáspárti felvonulási fotó „A kommunisták mi vagyunk!” felirattal.

A több órás gyülekezés és regisztráció ideje alatt munkásmozgalmi dalok hangjai töltötték be a hatalmas teret. Munkásmozgalmi összeállítást adott elő élőben is Farkas József és fia, Balázs Veszprémből. A párt 15 éves történetéből készült fotóösszeállítást óriás-kivetítőkön nézhették, és később ezeken követhették figyelemmel a kongresszus egész munkáját is a színpadtól távolabb ülő résztvevők. Minden feltétel együtt volt ahhoz, hogy a párt történetének eddigi legnagyobb méretű kongresszusa eredményesen dolgozhasson és felelősen dönthesse a párt sorsáról.

Nagy taps fogadta, amikor pontban 11 órakor bevonult a terembe a kongresszus elnöksége: Thürmer Gyula elnök, Karacs Lajosné, Vajda János alelnökök, Székely Péter, a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség elnöke és Csikány Józsefné, a Nőtagozat elnöke. A Himnusz hangjai után Koncz Gábor Jászai Mari-, SZOT- és Kossuth-díjas, érdemes művész mondta el a Szózatot és József Attila Ars Poeticáját – nagy-nagy tapsot aratva. Benkő Viktorné Ilonka a házigazda csepeliek nevében köszöntötte a kommunistákat az ipari fellegvár romjaira is körbemutatva. A kongresszus színe előtt tett belépő nyilatkozatot az MSZP-ből a Munkáspártba „átigazol” Zegnál Sándor, aki Thürmer Gyula kezéből vette át új tagsági könyvét.

Kongresszusi megnyitójában Vajda János szolt arról, hogy a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusát a Központi Bizottság hívta össze, teljes összhangban a párt szervezeti szabályzatával. Kijelentette továbbá: a Munkáspárt semmi olyan bírósági végzést eddig az időpontig nem kapott, amely felfüggesztené a Központi Bizottság bármely döntését, ezért a Munkáspárt jogszerűen tartja 21. Kongresszusát. Ezt követően javaslatot tett az eredeti napirend és ügyrend elfogadására.

A pártellenzék képviselőiben Ferenczi Miklós és Tajcs Ferenc próbálták ügyrendi javaslat formájában a kongresszus „törvénytelenességéről” beszélni, illetve új, tisztújító kongresszus összehívását kezdeményezni. A kongresszus azonban elsöprő többséggel elfogadta a Központi Bizottság eredeti javaslatát. Ekkorra időzített módon mintegy 70-80-an eltávoztak az ülésteremből.

A kongresszus inentől délután 16 óráig a tervezett munkaprogram szerint, s jó hangulatban folytatta le munkáját. Thürmer Gyula előadói beszédét, amelyet igazán nagy taps fogadott, lapunkban ismertetjük. A vitában 24-en szólaltak fel, és sokan írásban nyújtották be mondandójukat, javaslataikat.

A kongresszus dokumentumtervezeteit nagy többséggel fogadták el: a párt helyzetéről és feladatairól szóló határozatot, beleértve a pártellenzékre vonatkozó KB-határozatok megerősítését 10 ellenszavazat és 7 tartózkodás mellett, a párt névváltoztatásának kezdeményezését 17 nem és 8 tartózkodó szavazat mellett. A kongresszus elfogadta a 2006-os választási program irányelveit is.

A Munkáspárt csepeli 21. Kommunista Kongresszusa a hagyományoknak megfelelően az Internacionáléval zárult. A kongresszus befejezésekor látható volt, hogy nagyon sokan elérikényültek. Többen megjegyezték: büszkén viszik magukkal emlékül a küldötti vörös szalagot Csepelről, s azt a közös élményt és üzenetet, hogy lesz Kommunista Munkáspárt.

(Thürmer Gyula beszéde és kongresszusi összeállításunk lapunk 4., 5., 6. és 8. oldalán olvasható.)

Erős párt sikeres kongresszusa

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa elvégezte munkáját. A kongresszus elfogadta a párt helyzetéről szóló határozatot, javaslatot tett a párt nevének megváltoztatására és elfogadta a választási program irányelveit.

A kongresszuson a párt szinte teljes aktívája képviseltette volt. A küldöttek állásfoglalása így joggal nevezhető a párttagság véleményének és döntésének. A küldöttek számos kérdésben egységes álláspontra jutottak.

1. Az MSZP megítélését illetően teljes volt az egység. Az MSZP nem baloldali párt, a nagytőke érdekeit képviseli, nincs vele közös utunk. Korábban voltak, akik dicsérték az MSZP-t vagy megértést tanúsítottak iránta, a mostani kongresszuson ez a vélemény már nem volt jelen.

2. Egyetértés volt abban, hogy ma Magyarországon nincs fasiszta veszély. A kapitalizmus ugyan általában mindig magában hordja a fasiszmus lehetőségét, de ezt nem lehet időtől és tértől elvonatkoztatva értelmezni. Az a tény, hogy az MSZP és az SZDSZ hangoztatja a

fasiszta veszélyt, nem más, mint választási trükk.

3. A kongresszuson teljes egyetértés volt abban, hogy a párt neve legyen: Magyar Kommunista Munkáspárt. Voltak felvetések arról, hogy most célszerű-e ezt a lépést megtenni, de végül is a döntés egységes volt. Nem kell titkolnunk, hogy kommunisták vagyunk, és ezt célszerű minél előbb megtenni.

4. Egység volt abban, hogy a Munkáspártnak határozott munkásprogrammal kell indulnia a választásokon.

5. A kongresszusi küldöttek egységesek voltak abban is, hogy támogatják a Munkáspárt jelenlegi vezetését.

6. Teljes és nyilvánvaló egység mutatkozott meg abban, hogy a kongresszus elítéli és elutasítja a pártellenzék tevékenységét.

A kongresszusi küldöttek szinte egyöntetűen azt mondták: helyes volt nagy kongresszust szervezni és helyes volt Csepelen, a magyar ipar egyik emlékezetes helyén, egy üzemcsarnokban megtartani. Ezek vagyunk mi, munkások, dolgozók, kommunisták!

A 21. Kommunista Kongresszus határozata a párt névváltoztatásáról

1. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa javasolja a Munkáspárt tagságának: változtassuk meg pártunk nevét. A párt új neve jobban fejezze ki az alábbiakat:

A Munkáspárt marxista-kommunista párt.

A Munkáspárt következetesen küzd a tőke uralma, a kapitalizmus ellen, a munkásság, a dolgozó emberek érdekeiért.

A Munkáspárt internacionalista párt, a nemzetközi kommunista mozgalom része.

A Munkáspárt nemzeti párt, amely a magyar valóságra támaszkodik, védel-

mezi nemzeti hagyományainkat és értékeinket.

2. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa javasolja, hogy a párt új neve legyen:

MAGYAR
KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT.

3. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa a szervezeti szabályzatnak megfelelően pártszavazás megtartását rendeli el. A pártszavazást szeptember 30-ig kell megtartani. A lebonyolítás rendjét a Központi Bizottság határozza meg.

Budapest, 2005. június 4.

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

június 1.

11 hónapos per és másfél év vizsgálati fogás után a bíróság kilenc év letöltendő szabadságvesztésre ítélte Mihail

Hodorkovszkij. Az orosz milliárdos fellebbez, az ügyész újabb milliárdos nagyságrendű adócsalással kapcsolatos vádat emel

Hodorkovszkij és társai ellen.

június 2.

Irán első ízben hajtott végre sikeres kísérletet Sahab-3 rakétacsatlád újabb, kétezer kilométernél nagyobb hatótávolságot biztosító, szilárd hajtóanyagú rakétamotorjával – jelentette be az iráni védelmi miniszter. Ezzel fordulóponthoz értek a rakétafegyver kiépítésében.

június 3.

Az Alkotmányt elutasító francia és holland népszavazás következményeinek alapos elemzésére szólította fel EU-s kollégáit Jacques Chirac francia elnök. Uniós kollégáikhoz írt levelében a francia államfő azt sürgette, hogy az elemzést már a június 16–17-ei EU-csúcson el kell kezdeni.

június 4.

Együttműködik Kína és Oroszország, hogy megakadályozza Közép-Ázsia destabilizálódását – jelentette be Szergej Pavlov orosz külügyminiszter, miután Vlagyivosztokban tárgyalt kínai kollégájával. A két ország a Sanghaj Együttműködési Tervezet 2001-es megalakítása óta biztonsági kérdésekre fordítja a figyelmét.

június 5.

Nem hozott konkrét eredményeket Schröder német kancellár és Chirac francia államfő tanácskozása. A berlini megbeszélésről csupán annyit hoztak nyilvánosságra: a két vezető értékelése szerint „a ratifikációs eljárást folytatni kell az EU-alkotmányról, de figyelembe kell venni a polgárok aggodalmait is”.

június 6.

Végleges adatok szerint Svájc lakosságának többsége igennel voksolt a vasárnapi népszavazáson, a schengeni szerződés átvételére, azaz a határokon útlevél ellenőrzés nélkül történő áthaladás bevezetésére. A koalíciós berni kormány egyébként támogatja a csatlakozást az EU-hoz, de a német ajkú lakosság – a népesség kétharmada – ellenzi az átfogó integrációt.

június 7.

Alkotmányozó nemzetgyűlést tűzött ki őszre Carlos Mesa bolíviai államfő. Közben Lapazban második hete folytatódnak a tüntetések, rohamrendőrök könnygázgránátok bevetésével próbálják megakadályozni, hogy a tömeg elfoglalja a törvényhozás épületét. Evo Morales, a Mozgalom a Szocializmushoz vezetője a népesség mintegy felét kitevő indián őslakosok jogainak alkotmányos rögzítését követelte.

A huszonötök Európájából jelentjük

● Fausto Bertinotti az olasz Megújulás Kommunista Pártja és az Európai Baloldali Párt elnöke, a franciaországi népszavazás után tett nyilatkozata szerint, a „franciák demokratikus elkötelezettsége győzött a neoliberális Európával és a Maastricht-i Szerződéssel szemben”. „A szociális kérdéseknek a kampányban történő felvetése hozzájárult a „nem” győzelméhez, ami fontos tanulságot jelent a baloldali erők számára”. Bertinotti hangsúlyozta, hogy az európai demokratikus és haladó erők közül csak a Baloldali Párt támogatta egységesen a „nem”-et. „Nagy öröm számunkra, hogy osztozhatunk a francia kommunisták és a baloldali szervezetek sikerében, akik egységesen elutasították a neoliberális Európa alaptörvényét”

● A Balti-tenger mellett fekvő országok az EU segítségét kérik a víz és a környezet védelméhez. A finnek azt állítják, hogy Brüsszel a támogatásoknál a Földközi-tenger vidékét részesíti előnyben. A vízcsera nehézkes, mert csak a Dánia és Svédország közötti keskeny oresundi szoroson van kapcsolat a Balti és az Északi tenger között. Svéd tudósok szerint, a tenger egyes részein az élővilág már teljesen elpusztult. A partmenti államok kormányai, a Balti-tenger környezetének a védelmére helsinki székhellyel, 1985-ben létrehozták a Helcom elnevezésű bizottságot, ami összehangolja akcióikat. A Finn-öböl partján fekvő ötmillió Szentpétervár is sokban hozzájárul a szennyeződéshez, mert csatornahálózatának egy része a Néván keresztül a tengerbe torkollik. Mintegy 2000 hajó tartózkodik rendszeresen a Balti-tengeren, ahol a nemzetközi kereskedelmi hajóforgalom 15 százaléka bonyolódik. Az olajszállítmányok volumene öt év alatt 20 milliőről 100 millió tonnára növekedett. Szakértők hangsúlyozzák, hogy egy környezeti katasztrófa minden eleme megtalálható a Balti tengeren.

● A legnagyobb svéd szakszervezeti szövetség, az LO főtitkára, Wanja Lunding-Wedin azt állítja, hogy az 5,5 százalékos, „hivatalos” munkanélküliség nem felel meg a valóságnak, mert a munkába történő visszatérésre várók száma további három százalékot jelent. Jan Edling szakszervezeti vezető viszont azt mondta, hogy a kényszerűségből előnyüdját választók és a formálisan betegállományban lévő csapata az aktív korú lakosság 10,1 százalékát teszi ki. A 20–64 év közötti svédnek 19,7 százaléka nem dolgozik. Felmérések szerint, a munkanélküliségtől sújtott kör-

zetekben a legmagasabb az előnyüdjások és a betegállományban lévőek száma.

● Gianfranco Fini olasz miniszterelnök kijelentette, hogy kormánya kész megvívni az EU 2007-2013 időszakra vonatkozó költségvetését, ha a luxemburgi elnökség javaslatára csökkentik a strukturális alapokat. A „visszafogás” Olaszország számára mintegy nyolcmillió euró veszteséget jelentene. Fini szerint, „az EU nem foglalkozik komolyan az olasz észrevételekkel, és a költségvetés nem alkalmazkodik a szervezet prioritásaihoz”. A versenyképesség és a kohézió terhére pedig elfogadhatatlanul magasak lesznek az agrártámogatások. Fini hangsúlyozta, hogy a költségvetési tervezet nem felel meg, a régiók felzárkózását célzó szolidaritási elvnek. Róma mindent elkövet, hogy az ország elmaradott déli régiói a jövőben is részesülhessenek az EU-alapokból.

● Az Amnesty International, nemzetközi emberjogi szervezet május 31-én kiadott jelentésében élesen bírálta az Európai Unió „terrorellenes politikáját”. Az AI szerint, „nincs biztonság az emberi jogok tiszteletben tartása nélkül”. „Az EU és a tagállamok sokszor hallgatnak, amikor a szervezethez tartozó vagy más országokban megsértik az emberi jogokat. Az AI azt kéri, hogy az Európai Bizottság ismételtlen gondolja át a terrorizmus fogalmát, mivel a jelenlegi

meghatározás kétértelmű, és nem nyújt jogi bizonyosságot. A „feketelisták” ügyét is szabályozni kellene, mivel megoldatlan a listára kerülés törvényes ellenőrzése. A gyanúsított-

Mindenki gyanús az amerikaiaknak

tak és a vádlottak számára mindig biztosítani kell a minimális jogi normákat. Az AI figyelmeztet a harmadik országgal, elsősorban az USA titkos szolgálatával való „együttműködés” veszélyeire, ami gyakran hozzájárul a gyanúsítottak törvénytelen kiadatásához. Egyes EU-tagországok „terrorizmus elleni háború” indokával lehetővé teszik, hogy területüket használják azok a repülőgépek, amelyek a „kiadott” vagy elrabolt személyeket szállítják. A nyugati média szerint, Frankfurt, Mallorca és Shannon a felségjelzés nélküli, CIA gépek ismert leszállóhelyei.

Munkatársunktól

A holland „nem” után

A francia népszavazás után három nappal, június elsején a hollandok is elutasították az Európai Unió alkotmányát. Munkanap ellenére, 64 százalékos részvétel mellett a lakosság 62 százaléka szavazott nemmel, a kétszáz év óta először rendezett referendumon.

A felmérések előre jelezték a tizenhatmillió ország választóinak a várható döntését, de a francia „non” újabb impulzust adott a holland „nee” táborának. Az ország, az EU magjának tekinthető Európai Gazdasági Közösség hat alapító államának az egyike, és a két népszavazás a „törzstagok” növekvő elégedetlenségét mutatja. A „nem” győzelmében meghatározó volt, hogy a holland forint euróra történő átváltásával növekedtek a megélhetési költségek, a lakosság többsége nem támogatta az EU tíz országgal történt tavalyi bővítést, és ellenzi a további csatlakozásokat is. A hollandok szerint, befolyásuk a szervezetben az alkotmány elfogadásával csökkenni fog, pedig egy főre számítva, a legnagyobb brüsszeli befizetők. A polgárok attól félnek, hogy a bevándorlás kérdése kicsúszik a helyi hatóságok ellenőrzése alól és az EU beavatkozik olyan liberális „vívmanókba” is, mint az azonos neműek házassága valamint a könnyű drogok szabad forgalmazása.

A választási eredmények azt mutatják, hogy mély szakadék húzódik a lakosság és Jean-Peter Balkenende konzervatív kormánya, valamint az európai szuperállamot megtestesítő brüsszeli technokraták között. A liberális gazdaságpolitika

következtében veszélybe kerültek a korábbi szociális vívmányok, csökkent a táppénz és a munkanélküli segély összege. Az ország lakosságának a 16 százaléka a szegénységi küszöb alatt él, a munkanélküliség pedig három év alatt kettőről hét százalékra emelkedett. Wouter Boss, a Munkáspárt „igen” támogató vezetője szerint, „a választók azt üzenték, hogy álljunk meg és hallgassuk meg őket”.

Brüsszelben és több európai fővárosban lázas tanácskozások kezdődtek az EU és az alkotmányozás jövőjéről, ami kiemelt témája a 25 ország állam- és kormányfőinek június 16-17-én a belga fővárosban tartandó csúcserkeztetése is. Az EU-testületek vezetői a rati-

fikációs folyamat folytatását szorgalmazzák.

A londoni Times „a vesztesek tengelyének” nevezte Gerhard Schröder német kancellár és Jacques Chirac francia elnök június 4-én Berlinben tartott találkozáját, amelyen a „közös kezdeményezések előkészítése” és az európai egység demonstrálása mellett a két politikusnak nem sok mondanivalója volt. A teljes kudarc elkerülése érdekében, Schröder és Chirac azt szeretné, ha a brüsszeli csúcson döntés születne az EU 2007–2013 időszakra vonatkozó költségvetéséről, ami a Nagy-Britanniával való érdekellentétek miatt nehezen képzelhető el. Július elsejétől a hathónapos elnökségi stafétátobot Luxemburgtól London veszi át, ami az integrációs folyamat lelassulását jelentheti. Roberto Maroni, olasz szociális miniszter viszont azt javasolta, hogy az euró mellett térjenek vissza a líra használatához is.

Maroni szerint, „Nagy-Britannia megőrizze saját valutáját, a fejlődés és a hatékonyság kitűnő példájává vált Európában”. Jack Straw brit külügyminiszter június 6-án az alsóházban bejelentette, hogy bizonytalan időre elhalasztják a jövő év tavaszára tervezett referendumot. Liam Fox, az ellenzéki Konzervatív Párt alelnöke pedig azt mondta, hogy „az európai alkotmány rossz Nagy-Britanniának és rossz Európának”.

A következő népszavazást július 10-én Luxemburgban tartják. A francia és a holland „nem” után a nagyhercegségben is megerősödött az alkotmányt elutasító tábor. Jean-Claude Juncker miniszterelnök kilátásba helyezte lemondását a „nem” győzelménél. A dánok szeptember 27-én szavaznak és a „nem”-et jelenleg a lakosság 39,5 százaléka választaná, az „igen” 30,8 százalékkal szemben. A dán lakosság korábban már elutasította az euró-övezetbe való csatlakozást is. Az Irish Times közölte Dermot Ahern külügyminiszter nyilatkozatát, aki kijelentette, hogy „kétségesé vált a referendum megtartása Írországbán, mert Franciaország és Hollandia nagyon bonyolult helyzetet okozott”.

Yves Mény, a firenzei Európa Intézet igazgatója szerint, „vállalás helyett jött létre és idő kell ahhoz, hogy a dolgok ismét a helyükre kerüljenek. Egy olyan időszak következik, amikor Európa képtelen lesz nagy dolgokat alkotni”.

Lengyel Ákos

Neé! – szakadék az elit és a lakosság között?

SZABADÁRAS LESZ A GYÓGYSZER?

Tönkreteszik a kis patikákat

A kormány elképzelése, hogy ősztől az államilag nem támogatott, vagyis recept nélkül kapható gyógyszerek szabad árasak legyenek. Ez a gyakorlatban azt jelentené, hogy a patikusok alkudoznak a gyógyszergyárral vagy a nagykereskedelemmel, hogy minél olcsóbban kapják meg tőlük a készítményeket. Minél kisebb haszonkulcsot tegyenek rá, így a betegek jól járnának, mert kevesebbe kerülne a vény nélküli gyógyszer. Rácz Jenő miniszter ezt úgy kommentálta, hogy ez egyrészt előnyös lenne a gyógyszeráraknak, mert növekedne a forgalmuk, másrészt a betegek hasznára válna, akik nem úgy mennek a patikába, hogy hónuk alatt cipelik az Egészségügyi Közlönyt, s nézik belőle, melyik gyógyszer mennyibe kerül. Vásárláskor viszont megtudják, hogy kevesebbet kellett érte fizetni. Arra voltunk kíváncsiak, hogy elsősorban a kis patikák vezetőinek, s az ott vásárló embereknek mi a véleményük erről a tervről, illetve megvalósításáról.

Szegeden, a Földmíves utcában található az Alsóvárosi Gyógyszertár, amelyet az 1930-as években egy maszek nyitott, s az ötvenes évek elején államosították. Jelenleg Czene Zoltán a patika vezetője.

– Mióta, s hányan dolgoznak a gyógyszerárban?

– Kilenc éve vagyok a tulajdonosa, s bt-t alakítva a fiammal együtt működtetjük. Három gyógyszerész, két asszisztens és egy segítő személy dolgozik a patikában.

– Mi a véleménye a kormány elképzeléséről?

– Ez egy kis gyógyszerár, a léteért küzdünk, felháborító, hogy ilyen intézkedést akarnak bevezetni. A nagy patikák havonta ezres tételeket rendelnek a nagykereskedelemtől, s ezért elképzelhető, hogy alacsonyabb árban állapodnak meg. A kis patikák viszont havonta tíz, tizenöt darabot rendelnek, ezért szóba sem jöhet az alkudozás. Így, ha a szabadáras készítményt olcsóbban adom, akkor bezárhatok. Egyébként ez a nagy patikáknak sem lenne jó, de ők könnyebben elviselnék, mert ott másként gazdálkodnak. A beteg pedig futhatna egyik patikától a másikig, hogy hol kapja meg olcsóbban, ami szükséges neki. A gyógyszer nem kifli. A péksüteményt az egyik bolt tizenötért, a másik húszért, a harmadik huszonkettőért adja. A gyógyszer viszont a kiflinél komolyabb termék, ezért az szükséges, hogy az állam, vagyis a nagykereskedelelem a gyárral egyeztetve konkrétan határozza meg az államilag nem támogatott gyógyszerek árát is.

***
A 30-as évek óta működik az Angelica gyógyszerár, amelyet tíz évvel ezelőtt dr. Halász Jánosné vett meg.

– Hányan dolgoznak a patikájában?

– Egy alkalmazott gyógyszerészt sem tudok megfizetni, mert alacsony az árás, kicsi a forgalom, s kénytelen vagyok egyedül kiszolgálni reggel fél 8-tól este 7-ig. Van egy 8 órás asszisztensem, s 4 órás takarítónőm. A gyógyszeren 17 százalékos az árás. Az épület bérlem, minden évben emelik az árát. A rezsit, az adókat, a két dolgozó bére és amiket utánuk fizetek havonta 500 ezer forintba kerül. Ezt a kis patikámat el sem tudom adni, mert nem rentábilis. A szabad ár bevezetésével pedig teljesen tönkretennék.

– Miért?

– A betegek elkezdene keresni, hogy hol olcsóbb a gyógyszer, s még kevesebb lenne a forgalmam, a bevétel, úgyhogy bezárhatnék, mert az eladásból nem tudnék engedni.

A szabad ár egyébként olyan, mint az élelmiszeres multiknál, a nagyok megfojtják a kicsiket. Errefelé a régi épületekben idős emberek laknak. Szeretnek hozzájenni, vásárolnak, aztán beszélgetnek egymással, szóval jól érzik itt magukat. Nekik pláne fontos lenne minden fillér, de nehezen tudnak járni, s képtelenek lennének arra, hogy sorra fölkeressék a nagy patikákat, s megtalálják az olcsóbban adott készítményeket, amikért gyakran fél óráig is sorba kell állni. Arra

pedig nem futja nekik, hogy nálam vásároljanak szabadáras gyógyszert. Kevés nyugdíjból élnek, tehát nagy a valószínűsége annak, hogy gyógyszer nélkül maradnak, ami főlháborító.

– Mi lenne a megoldás?

– Az, hogy továbbra is határozzák meg az államilag nem támogatott készítmények árát. Ez hasznos lenne a nagy gyógyszeráraknak is, de ők megengedhetik maguknak, hogy alacsonyabb áron adjanak, mert hatalmas forgalmuk, bevételük van, s így könnyebben tudnak boldogulni.

***

Az egyik szegedi lakótelep gyógyszerárában egymás mellett állt egy középkorú nő és férfi. Míg várakoztak, bemutatkozás után Krisztin Istvánól és feleségétől kérdeztem, hogy mi a véleményük a gyógyszereknél a szabad ár bevezetéséről.

– Mind a ketten élelmiszeres húskereskedelemben vállalkozóként dolgozunk – mondta a férfi. – A gyárak, a multik szóba sem állnak velünk, mert kis tételben rendelünk. Ugyanaz lesz a patikáknál is, a nagykereskedelem azokkal tárgyal, akik ládászámra kérnek gyógyszert, s ad nekik árkedvezményt is. A kicsik napkeltétől napnyugtáig sorba állhatnak a tíz, tizenöt dobozért, nehezen és drágán jutnak hozzá. Ebből pedig az következik, hogy az ország sok kis patikája kénytelen bezárni, mert a forgalma annyira lecsökken, hogy ráfizetéses lesz, tehát nem tudja magát fenntartani. Ez nagy problémát okoz, mert ha egy faluban megszűnik az ellátás, a beteg, idős emberek nem tudnak beutazni a városba.

Tarnai László

– És este, munkaidő után fáradtan ki megy el alkudozni a nagykereskedőkkel, ráadásul hasztalanul – fűzte hozzá a felesége. – A tétét mindenki fizeti, tehát arra van szükség, hogy a kormány állapítsa meg egységesen a gyógyszerek árát.

– Mit vásárolt? – kérdeztem bemutatkozás után Varga Gábor nyugdíjast.

– Vizeletgondom van, öt csomag betétet vettem ezer forintért. Sokba kerül, a jövő hét végén újra jövök érte. Megint egy ezres. Egyre kevesebb érteke van a nyugdíjnak. Egyedül élek, az özvegyivel együtt havonta közel hetvenezret kapok. A fele elmegy a rezsire, nehezen tudok megélni. És mindenek emelik az árát. A rádió mondta, hogy panaszoknak a pékek, mert nem tudnak kijönni, s ezért 8-10 százalékkal többlet adják a kenyeret. Azt beszélik, hogy júliustól a cukrot sem a mostani áron adják, állítólag jócskán rátesznek. Olyan világban élünk, amelyben egyik kormány sem áll a nyugdíjasok, a kisemberek, a szegények mellé. Annak idején a Vo-

lánál 45 évig esztergályosként dolgoztam. Becsületesen fizettek. Meg tudtam venni, amire szükségem volt. Most meg osztozok, szorok, aztán gyakran üres szatyorról megyek haza.

***

Kis patikák vezetőivel, s az ott vásárlókkal beszélgetve mellékesnek tűnő, mégis megfontolásra érdemes dolgok is elhangzottak. Például az, hogy célszerűnek tartanák, ha tapasztalatszerzés céljából az egészségügyi miniszter elválna egy gyógyszerár vezetését, de előbb meg kellene ismernie ezt a szakmát és a kereskedelmet is, mert a kettő szervesen összetartozik. Ennek birtokában bizonyára nem lenne olyan kijelentést, hogy a szabad ár növelné a patikák forgalmát. Nem is beszélve arról, hogy a kormány eddig is meghatározta a degresszív árát, amely jelenleg 17 százalékra csökkent. Az is figyelemre méltó, amit egyebek között elmondtak a beszélgetőtársaim, hogy a nagy patikák ajánlékokkal vonzzák a vásárlókat, ami szabálytalan, de mindenki szemet huny, s nem akadályozzák meg.

Végül, de nem utolsósorban érdemes elgondolkozni azon a véleményen, hogy a kormány szabad árral kapcsolatos elképzelésének beharangozása is figyelemterelésről szól, hogy az egészségügy csődben van. Az alapoktól szükséges elindulni, s egyebek között meg kellene reformálni a biztosítást. Ehhez nem nyúlunk, hanem becsapják a lakosságot, azzal, hogy jól jár ősztől, ha az államilag nem támogatott gyógyszerek szabad árasak lesznek.

Választ a világ kihívásaira!

Interjú Szabó Endrével, a SZEF elnökével

Nemrégiben áttekintették a munka világának helyzetét, lehetőségeit, tennivalóit az uniós csatlakozás első éves tapasztalatából, mégpedig a „visegrádi négyek”, tehát a cseh CMKOS, a szlovák KOZ-SR, a lengyel Solidarnosc, illetve OPZZ vezetői a magyar szakszervezetek konföderációjának részvételével.

A találkozó közös közleményében leszögezték: „Az uniós tagság első évét a szakszervezetek a meg nem valósuló félelmek és a meg-

nem valósuló remények évének tartják... Nem igazolódtak a korábbi aggodalmak, sem a túlzott várakozások... A résztvevők megállapították, hogy a négy visegrádi ország jelentős gazdasági növekedése nem járt együtt a bérből és fizetésből élők élet- és munkakörülményeinek javulásával!”

Minderről dr. Szabó Endrével, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnökével beszélgettünk, különös tekintettel a hazai viszonyokra.

A VERSENY KÍMÉLETLEN

– Ön szerint a legerősebb civil szervezetek a szakszervezetek. Így mondta ezt a belügyi dolgozók múltkori kongresszusán. Mégis, a helyzet azt mutatja: a szakszervezetek mintha nem lennének a helyzet magaslatán. Csökken a taglétszámuk, presztízsük, társadalmi megítélésük. Hol vannak a magyar szakszervezetek?

– Mondhatnám azt is: a helyükön, hiszen számos fontos kérdésben széleskörűen hallatják hangjukat – mondja Szabó Endre. – De kétségtelen, ennél erősebb a kép, színesebb, mivel a szakszervezetek helyzete sok problémát mutat. Összefügg ez az ország helyzetével, sokszínű a változás, ami az emberek életére hat. S ez nemcsak magyar különlegesség, világjelenség, európai tünetekkel állunk szemben. Átalakulóban a gazdasági szerkezet, jelentősek a változások. Egyik jellemző megnyilvánulás: a verseny kíméletlen és féktelen fokozódása! A tőkés olyan eszközök-höz nyúlunk, amelyek keményen érintik a társadalmat. Ez aztán kihát a foglalkoztatásra, a munkanélküliség növekedésére, ami Németországban ma igen szemléletesen mutatkozik meg, de másutt is, például nálunk. Igazából mi sem tudjuk a munkanélküliséget lejjebb szorítani, mindinkább enyhé növekedés jelentkezik.

KÉSŐBB LEHET NYUGDÍJBA MENNI

– De mindez nem csupán az egyénre van hatással, igyekeznek a kormányok az improduktív ágazatoktól szabadulni, azokat csökkenteni. Olyanokét, amelyek nem közvetlenül termelő szerepet töltenek be, mint az egészségügy vagy a közoktatás. Hogyan mutatkozik ez meg?

– Legelőször is állásvesztésekkel. Mindenütt csökkenteni igyekeznek a közkiadásokat, arra hivatkoznak: a versenyképességhez nagyobb támogatás kell, például az adók csökkentésével, ezért igyekeznek az állam kivonulni a közszolgáltatásból, egyúttal bizonyos alkotmányos kötelezettségből.

Megmutatkozik ez a privatizációs törekvésekben, áthárítani a terheket a magánszférára, az emberek vállalkoznak nagyobb közterheket, önrészesedést, mondjuk a nyugdíjbiztosí-

tásban. Persze, növekszik a magánnyugdíjalapok mennyisége, növekszik az átlagéletkor, s annak következménye a „hivatalos” juttatásban. Magyarán: később lehet nyugdíjba menni!

– S mit tudnak a szakszervezetek mondani ilyen körülmények közt az embereknek?

– Először is azt, hogy szüntelenül dolgoznak, dolgozunk a helyzet megítélésén. Aztán, hogy még nem tudtuk kialakítani azt a stratégiát, amely e kihívásokra megfelelő választ ad. Nehéz a munka világának a változásokat nyomon követni, mert például a munkanélküliség formarendszere nem ugyanaz, mint tíz-tizenöt éve. A szakmai követelmény hihetetlen módon változik, a munkahely egyre többet követel az egyéntől, a tudástartalom, a szakmai ismeret gyorsan elavul. Nem könnyű választ adni, amely egyfelől alkalmazkodik a körülményekhez, és az egyéni akarattal, készséggel is párosul. Nos, miért érdemes szakszervezeti tagnak lenni? Éppen azért, mert közösen, egy-egy szakmai közösségekben inkább rátalálunk a válaszokra, és keressük a megfelelő megoldásokat. Például nagyobb tömegben hatásosabban védelemzük a munkahelyeket!

– Mondana példát, mit érdekes, mit szükséges felvállalni a dolgozói igényekből, tervezett változásokból?

– Saját témánknál maradva: az oktatási intézmények összehívására többnyire együtt jár a gyerekszám csökkenésével. Lehet, hogy a tanároknak többet kell utazniuk, kevesebb lesz az osztálylétszám, de hatékonyabb a tanítás. S végül: az áldozatvállalás eredménye, nem utolsósorban a szakszervezeti törekvésekre – megmarad az álláshely!

ERŐTELJES TÖREKVÉSEK ÉRDEKVÉDELEMRE

– A visegrádi tanácskozása mit mutat fel a gondokból?

– Egyöntetű megállapítás: mindenütt hasonló helyzetek, gondokkal találkozni, persze, nemzeti sajátosságok színezik a képet. Már sehol sincs a virágzó Szlovákia, mondotta az ottani kolléga. Erőteljes a privatizációs törekvés az egészségügyükben, magas a munkanélküliség, alacsony a bér. Hasonló a helyzet a lengyeleknél, növekszik a munkanélküliség

és a szakszervezetek mozgásterét korlátozott. Jellemzően ma a lengyelekre, ahol a Szolidaritás nem éppen „gyáva” szakszervezet, képviselőjük így szól: nem az utca a színtere a tárgyalásoknak, témáknak, hanem a munkaasztal! A szlovákok viszont arról számoltak be, hogy a kormányzat csak akkor figyel rájuk, ha általános sztrájkot hirdetnek. Mástülönben a véleményük alig érvényesül!

– És nálunk?

– Nos, a mai kormány sokféle megállapításában, törekvéseiben van vállalható. Elhangzott például, hogy a támogatás helyébe lépjen a magasabb összegű járadék, de rövidebb ideig. S aztán? Nem biztos, hogy azért nem helyezkedik el valaki, mert lusta. Talán, mert nem talál munkahelyet. Erre pedig van példa, hiszen mutatkozik egyfajta munkanélküliségi növekedés. Elítélendőnek tartjuk, ha valaki nem fizeti a járulékot, ezzel megkárosítja a központi alapot, végülis a társadalmat. De vajon mi az oka, ha nem fizet? (Persze, nem a tudatos spekulációról van szó!) Nem a gazdasági környezettel, az esetleg csinált állapottal van a baj?

– Mi a szakszervezetek álláspontja ilyenkor?

– Tárgyalni és tárgyalni! Törekedni az elérhető kompromisszumokra. Nem tehetünk mást, pénzeszközeink szűkösek, a sztrájkképesség az emberben sem az igazi. Nálunk sokáig volt sztrájkkészültség, de felmérésünk szerint a valós hajlandóság rossz képet mutatott. Az emberek nagy többségének még az egynapos kiesés is a jövedelemből nagy megterhelést okoz. Máról holnapra élnek a fizetésekkel. És féltik a munkahelyeiket, s amit említettem, a szakszervezetek lehetősége is véges.

– Mik a legközelebbi feladatok?

– Célunk, és ebben a visegrádiak is megerősítettek bennünket, elérni, hogy ne a munkavállalókat terhelje az átalakulás folyamatai. Ha nem is lesznek a közeljövőben látványos bér-emelések, mi a felzárkózást szorgalmazzuk, s hogy legyen e téren bizonyos előrelépés. Őszre keresztül vinnénk a Munka Törvénykönyvének módosítását, amelyben karakterisztikusabb lenne a szakszervezetek és a munkavállalók joga. Változatlanul kiállunk amellett, hogy a kormány és intézményeinek vezetői tartssák meg a partneri viszont az érdekképviselettel, nélkülük ne dönhessenek a munkavállalókról.

Mártonfy Mihály

Sikeresen lezajlott a 21. Kommunista Kongresszus

THÜRMER GYULA BESZÉDE

**Kommunisták!
Munkások! Dolgozók!
Kedves Elvtársak!**

Tisztelettel köszöntöm a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának minden résztvevőjét. Külön köszöntöm a Pedagógusnapon a tanárokat, tanítókat, óvónőket.

Rendkívüli helyzetben vagyunk.

Lesz-e, indul-e a 2006-os parlamenti választásokon kommunista párt? Ez itt a kérdés. Lesz-e kommunista párt, amely maga mellé állítja a szocialistákban csalódott embereket? Ha ma bölcsen döntünk, lesz. Ha rosszul döntünk, nem lesz.

Ismétlem, a tét nem az, hogy egyesek megsértődnek vagy sem, hanem az, hogy a 2006-os választásokon lesz-e kommunista párt.

Rendkívüli a helyzet, mert minden esélyünk megvan arra, hogy 2006-ban bejussunk a parlamentbe. Az MSZP nem egyszerűen elveszíti a választást, az MSZP meg fog bukni. Ez mindennek a magyarázata, az MSZP fejtelten kapkodásának csakúgy, mint a Munkáspárt elleni támadásoknak.

Közel állunk ahhoz, ami 2002-ben volt Szlovákiában, és bejutta a kommunistákat a parlamentbe. Az emberek kiábrándulnak a szocialistákból. Nem kérnek a korrupcióból, a látszatintézkedésekből. Elegük van abból, hogy egy törpe kisebbség, az SZDSZ rángassa a kormányt, az országot, a magyar népet.

Végük az ál-szociáldemokratáknak. Végük az egykori KISZ-eseknek, akik sutba dobták esküjüket, de elvittek mindent a szocializmusból, ami mozdítható volt, még a nagypapa aranykanalát is. Vége annak a mesének, hogy baloldali lehet egy párt, ahol az ország leggazdagabb emberei a tagok.

Az emberek nem rohannak a Fideszhez sem, az MDF-hez meg pláne nem. És itt jön a mi lehetőségünk, a mi történelmi lehetőségünk.

Nem abban az értelemben, hogy mi kerülünk kormányra, de abban igen, hogy bekerülhetünk a parlamentbe. Erre minden alapunk megvan!

Mi úgy vettünk részt 16 évig ebben a mocskos, szemét politikában, ami Magyarországon van, hogy tiszták maradtunk. Orbánvizsgálóbizottság van, Gyurcsányvizsgálóbizottság van, Thürmervizsgálóbizottság nincs. Ez a mi közös tisztaságunk, ez a mi közös erkölcsi tőkénk.

Nekünk van mit felmutatnunk! A rendszerváltók egy működőképes országot vettek el tőlünk. Sokkal működőképesebbet, mint amelyet mostanság az egyik tőkés kormány átad a másik tőkés kormánynak.

Van-e erőnk? Felkészültünk-e, felnőttünk-e a történelmi lehetőséghez? Van, elvtársak! Ezt bizonyítottuk be tavaly a népszavazással. Ha képesek voltunk 300 ezer aláírást összegyűjteni, akkor képesek vagyunk 176 ezer kopogtató cédulát is összegyűjteni. S, ha képesek vagyunk, nincs az az erő, amely utunkat állná a parlamentbe.

Az ellenfeleink ezt jól tudják. Tudják azt is, hogy a Munkáspártot nem lehet kívülről szét-

A kezdés percei:
Thürmer Gyula

Köncz Gábor szava

A házigazda csepeli küldöttek

zúzni. Ha kívülről próbálkoztak, összefogtunk, ha belülről szítják az ellentéteket, belülről igyekeznek a vezetést megdönteni, szétvitakozzuk, szétbizonytalanunkodjuk a pártot. Ellenfeleinknek ezzel a taktikával sikerült a pártot válságba taszítani.

Ma azért jöttünk össze, hogy véget vessünk a párt egy éves gyötrődésének. Ez az utolsó fórum, az utolsó pártfórum, ahol a válságot lezárhatjuk, és le is kell zárunk. Le kell zárunk, világos, egyértelmű döntésekkel.

Le lehet zárnunk a válságot? Igen, le lehet! Erősítsük meg a többség akaratát, győzzük meg az ingadozókat, távolítsuk el azokat, akik fellépnek a párt ellen.

A beszédem hételeji változatában kompromisszumot kívánok javasolni azoknak a szervezeteknek, amelyek a párt politikája ellen szervezkednek. Azt mondtam volna, hogy nem kell mindenben egyetértünk! Értsünk egyet abban, hogy Munkáspártra szükség van! Értsünk egyet abban, hogy szervezett, fegyelmezett kommunista párt van szükség. Értsünk egyet, hogy jövőre indulnunk kell a választásokon. Értsünk egyet, és menjünk együtt!

Mára ez a lehetőség elúszott. Nincs kompromisszum! Nincs kompromisszum azokkal, akik Munkáspárt néven a mai napra lefoglalták a csepeli Munkásotthon saját ellengyűlésükhöz. Nincs kompromisszum azokkal, akik pimasz hazugságaikkal a tőkés bíróságtól kérnek segítséget a Munkáspárttal szemben. Nincs kompromisszum azokkal, akik a szocialistákkal mennek.

A kongresszusi elnökség

mint az SZDSZ az MSZP-vel. Határozottan lépünk kell, el kell távolítani őket a pártból, mert különben feleszik a pártot.

Nem kell attól rettegni, hogy mi lesz, ha ezek elmennek. Ők már elmentek. Aki ma reggel idejött, és fegyelmezetten részt vesz a 21. Kommunista Kongresszus munkájában, velünk van. Aki elment a munkásotthoni gyülekezethez, az nincs velünk.

Vannak elvtársaink, akik azt sugallják: ne bántsuk egymást, ne zárjunk ki senkit, tegyünk, úgy, mintha semmi se történt volna, s akkor minden megoldódik. Ez így nem megy! A politikai harc nem úri kisasszonyok leánynevelője. A tét ma az, hogy a Munkáspárt kommunista párt lesz-e a választásokon vagy a szocialisták kiszolgálója.

Vannak, akik pártszakadástól tartanak. Nem kell félni. Ha félünk, mi veszítünk. Úgy, mint 1956-ban. Ha akkor elődeink elzavarják a Petőfi körösöket, talán nincs ellenforradalom. Ha 1989-ben kilöktük volna az összes reformkört, akkor lett volna erős kommunista párt, lett volna kinek megvédeni a munkás-paraszt hatalmat, és talán elkerültük volna az újabb tőkés ellenforradalmat, a rendszerváltást.

Elvtársak!

16 évvel ezelőtt azért szövetségünk, hogy megvédjük a pártot, megóvjuk a szocializmus eszméjét. Ez volt a stratégiai feladatunk. Teljesítettük! A Munkáspártot nem tudták betiltani, nem tudták elfojtani. Órizzuk és megőriztük a lángot. Védjük és megvédjük Kádár János örökségét.

A parlamentbe nem jutottunk be, de megtanultunk harcolni. És ennek a harcnak konkrét eredményei vannak. Ha a Munkáspárt nem viszi végig kitartóan harcát a kórház-privatizáció ellen, a kórházak már réges-rég magánkézben lennének. Ha a Munkáspárt nem harcol a minimálbérek megadóztatása ellen, könnyen lehet, hogy ma milliók adóznának az 57 ezer forintjuk után is. De mondom még valamit! Ha nincs a Munkáspárt, a Fidesz sohasem kényszerült volna munkástagozatot létrehozni. Ha nincs Munkáspárt, az MSZP nem kényszerülne arra, hogy ha keveset is, de adjon valamit a legszegényebbeknek.

A mi 16 éves múltunk erő, értékes kincs. Ne engedjük senkinek, se a párton belül, se a párton kívül, hogy becsmételje közös történelmünket! Ha azokra hallgatnánk, akik mindezt alapvetően elhibázták, a mai vezetés hibájának, sőt bűnének tekintik, becsapnánk önmagunkat, s ami súlyosabb: forradalmi hadseregünket megfosztanánk legértékesebb fegyverétől, önbecsülésétől és hitétől.

Ma új feladatunk van. Ma már kevés azt mondani a munkásnak: ne féljetek tőlünk. Nem félnek! A munkás azt szeretné már látni, hogy ez a párt erős. Hinni akar benne, hogy ez a párt meg tudja védeni, vissza tudja szerezni, ki tudja vívni az ő jogait, az ő méltó helyét a társadalomban.

Ma az a stratégiai feladatunk, hogy megtaláljuk, felvilágosítsuk, harcra szervezzük azokat az erőket, amelyek képesek lehetnek – és társadalmi helyzetüknél fogva képeseknek is kell nekik lenniük – arra, hogy harcoljanak a kapitalizmus ellen.

A tőke támad, egyre durvábban, egyre kíméletlenebbül, egyre rafináltabban. Az EU-ban már azt tervezik, hogy 64 órára emelik fel a heti munkaidőt. Magyarországon ma a munkatörvénykönyv kiszolgáltatottabbá teszi a dolgozót, mint a Horthy-rendszer idején, pedig az sem volt leányálom.

A tőke egyre többet szerez magának, egyre kevesebbet hagy neked. A MOL csak ebben az évben 35 százalékkal növelte nyereségét, úgy, hogy folyamatosan emeli a benzin árát. A Magyar Telekom, ami persze csak a nevében magyar, a valóságban a német tőke gyarmatosításának tökéletes példája, 22 százalékkal növelte hasznát, úgy, hogy a telefon egyáltalán nem lett olcsóbb. A te reálkereseted ebben az évben nem, hogy 35 százalékkal nem nőtt, de még tízzel sem, hanem összesen 3,4 százalékkal.

A tőke egyre többet vesz el tőled, gyakran úgy, hogy észre sem veszed. Ha van munkád, a tisztességes megélhetésért egyre többet kell dolgozni. Az egyetemet már nem tudod elvégezni, csak úgy, ha jó nagy kölcsönt veszel fel. Lakásod csak akkor lesz, ha egy életre kiszolgáltatott bérrabszolga leszel, és csak azért élsz, hogy a bankok extraprofitját megtermeld. Az egészségügyet is megváltoztatja a tőke. Lesz minimum ellátásod, amitől talán nem halsz meg, de ha élni is akarsz, mehetsz a magánbiztosítóhoz.

A tőke támad, és egyre pimaszabb lesz, ha nem ütközik

Sajtó-stábok

A 21. Kommunista Kongresszus határozata a párt helyzetéről és feladatairól

1. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megállapítja, hogy a 20. kongresszus óta eltelt időszakban Magyarországon a tőkés rend stabilizálódott. A fokozódó elégedetlenség ellenére a tőkés uralkodó osztály képes az országot irányítani. Belátható ideig Magyarországon tőkés viszonyok között fogunk élni. A Munkáspárt a tőkés rendszer ellen harcol. Ezek határozzák meg a Munkáspárt feladatait és lehetőségeit.

2. Az elmúlt esztendőben egyre több ember számára válnak nyilvánvalóvá a tőkés rendszer ellentmondásai. A munkanélküliség, benne a pályakezdők munkanélkülisége, a tömeges szegénység mellett egyre többen szembesülnek a kapitalista kizsákmányolás következményeivel. Egyre többen érzik úgy, hogy a parlamenti pártok ígéreteikkel becsapták őket, nem kívánunk sem az MSZP-re, sem a Fideszre szavazni. Szaporodnak a sztrájkok, tüntetések, az elégedetlenség más formái. Magyarországon többé nem osztályharctól mentes sziget a tőkés számára.

3. A szegénység, a társadalmi igazságtalanság, a kiszolgáltatottság, a tőkés kormányok nemtörődömsége Európa más országaiban hasonlóan Magyarországon is felerősítette a szélsőjobboldali jelenségeket, a zsidó-és cigányellenességet. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz a szélsőjobboldal ellen. Felszólítja a kormányt és a parlamenti pártokat: ne jelszavakat hangoztassanak, hanem a szélsőjobboldali jelenségek társadalmi gyökereit, mindenekelőtt a szegénységét szüntessék meg.

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megerősíti a párt eddigi politikai értékelését: Magyarországon nincs fasiszta veszély. A kongresszus felszólítja a párt tagjait, hogy ne üljenek fel a szocialista-liberális propaganda félrevezetésének, a párt politikai értékeléséhez tartásuk magukat.

4. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megállapítja: a tőkés uralkodó osztály két politikai csoportosuláson keresztül fejt ki hatalmát. Az MSZP vezette szocialista-liberális blokk és a Fidesz vezette konzervatív blokk közös célja a magyarországi tőkés rend további erősítése, az osztályharc elfojtása, a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítése. A kapitalizmus alapvető kérdésében, a tőke és a munka kérdésében az MSZP és a Fidesz között nincs különbség. Az MSZP nem kisebbik rossz, hanem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz.

5. A Munkáspárt elmúlt két esztendő tevékenysége megmutatta, hogy a 20. Kongresszus helyes döntéseket hozott. A párttagság többsége túltette magát a 2002-es választási vereségen. A szervezeti élet szervezeteink túlnyomó többségében helyreállt. A párt megtanult gazdálkodni a jelentősen megnehezült anyagi körülmények között is. A Munkáspárt nem omlott össze, sőt helyreállította harci erejét. A 2004. évi kórház-privatizáció elleni népszavazási aláírásgyűjtés a párt megújult erejét mutatta. A népszavazás siker volt a Munkáspárt számára.

6. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa el-

íteli a párt egyes tagjainak és szervezeteinek szervezett fellépését a Munkáspárt Központi Bizottságának döntései ellen. E tevékenység arra irányult, hogy a jobboldallal való összejátszással vádolva leváltásuk a párt vezetését, a Munkáspártot szétzilálják, és kiszolgáltatásuk a Magyar Szocialista Pártnak. A frakciózók súlyos károkat okoztak a Munkáspártnak, elvonták a párt energiáját a választási és pártvezetési munkától. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottságnak a pártellenzékkel kapcsolatos határozatait, jóváhagyja a pártellenzék vezetőinek kizárását a Munkáspártból, és a Baranya megyei elnökség feloszlását. A kongresszus ezzel a pártellenzékkel kapcsolatos vitát lezárja. A 21. Kommunista Kongresszus felszólítja a párt tagjait és szervezeteit: mindenütt állítsák helyre a pártfegyelmet.

7. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa kijelenti:

A Munkáspárt marxista kommunista párt, a munkások, a dolgozó emberek pártja. Számára a jövőben is egy út létezik: harcolni a munkásért, a dolgozó emberért, a szocializmusért.

A Munkáspárt önálló párt, és tőkés kétpártrendszerben is meg kívánja őrizni önállóságát és függetlenségét. Más pártokhoz való viszonyát a politikai célszerűség alapján, pragmatikusan határozza meg. A Munkáspárt a 2006. évi választásokon önállóan indul, semmilyen politikai együttműködést nem kíván sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.

A Munkáspárt nemzeti párt, amely a magyar valóságra támaszkodik, védelmezi nemzeti hagyományainkat és értékeinket. A magyar nemzet érdekeit védjük a nemzeteket eltipró globalizációval szemben. A magyar ipart, a magyar mezőgazdaságot védjük a multinacionális vállalatokkal szemben. A magyar hagyományokat, a magyar szellem értékeit óvjuk az amerikanizált világgal szemben. A nemzeti értékek iránti elkötelezettségünk-erőnk egyik forrása a jövőben is.

A Munkáspárt megőrzi a demokratikus centralizmus elvét, mert a tőkés rend elleni harcunkban a fő erőnk pártunk eszméi és szervezeti szilárdsága, fegyelmessége. Mindenütt meg kell érteni, hogy a Munkáspárt ereje szervezetszervezésében és fegyelmességében van. A kongresszus megerősíti: a párt tagjának csak az tekinthető, aki elfogadja a párt politikáját, részt vesz egy alapszervezet munkájában és rendszeresen fizeti a tagdíját.

8. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megerősíti a párt eddigi külpolitikai irányvonalát. A Munkáspárt nemzetközi párt, építi kapcsolatait, a világ kommunista pártjaival, ezen belül a szocialista országok és az európai kommunista mozgalom pártjaival. A kongresszus megerősíti a Munkáspárt tagságát az Európai Baloldali Pártnak, ugyanakkor megbízza a párt elnökségét: tegyen meg mindent az EBP kommunista vonásainak erősítéséért.

Budapest, 2005. június 4.

KÉT LEVÉL A KONGRESSZUSHOZ

Dr. Thürmer Gyula úrnak
a Munkáspárt elnökének

Tisztelt Elnök Úr, Kedves Elvtársam!

Többszöri személyes találkozásunk után arra az elhatározásra jutottam, hogy felvételemet kérem az Ön által vezetett Munkáspártba.

Teszem ezt azért – bár 1994 óta az MSZP tagja és több tisztség viselője vagyok – mert tudatosult bennem, hogy az MSZP a munkásság és a lecsúszott emberek érdekeit nem képviseli. Látszatintézkedésekkel próbálja

Zegnál Sándor átveszi munkáspárti tagkönyvét

népszerűségét fenntartani. A kialakult helyzetet választópolgároknak megmagyarázni szinte lehetetlen. Így az MSZP-vel fennálló tagsági viszonyom megszüntetem és tisztségeim visszaadom. Érthetetlen számomra, hogy a rendszerváltás után eladott nemzeti vagyont elherdálták, idegen kezekre játszották ki. Bennünket, akik az előző rendszer dolgozói és irányítói voltunk, teljes mértékben kismiztek és megaláztak. Számunkra a rendszerváltás óta nincs munka. Feketegazdaságban, csekély bérért lehet dolgozni. Az MSZP teljes mértékben eltért a baloldal képviselőitől, milliárdosok pártjává vált. A munkásságot, amely az ország mozgatóereje, figyelmen kívül hagyja. Ezzel ellentétben a Munkáspárt és Ön határozottan kiáll a munkavállalók érdekei mellett. Ez erőt és indítékot ad, hogy a rendelkezésekre álló ismeretekkel és tapasztalatokkal, és munkámmal segítsen a Munkáspártot, hogy a 2006-os választásokon jó eredményt érjen el és a Parlamentben a munkásság képviselője minél nagyobb számban jelen legyen, mert ez az elmúlt 15 év alatt hiányzott. Bízom benne, hogy közös erőfeszítéseink a munkánk meghozza a várt eredményt. Önnek jó erőt és egészséget kívánok, hogy céljait megvalósítsa, amivel a sárba taposott munkásság jövőjét kívánja szolgálni.

Ha munkámra, ismereteimre, tapasztalatomra szükségük van értesítsenek levélben vagy telefonon tisztelettel állok rendelkezésükre.

Tisztelettel üdvözlöi Önt:
Zegnál Sándor, Bata

Tisztelt Kongresszus, Kedves Elvtársak!

Köszöntöm a magyar kommunisták pártjának valamennyi tagját és szimpatizánsát, a párt tisztviselőit és megköszönöm, hogy lehetőséget biztosítottak arra, hogy e levél útján szólhassak Önökhöz.

Miért kértem ezt a lehetőséget? Nem vagyok tagja a Munkáspártnak, de az engem ismerők tudják, hogy meggyőződéses kommunista vagyok. Kommunista volt édesapám is, aki a Veszprém megyei tanács személyzeti osztályát vezette közel húsz éven át. Nem tartozott azok közé a karrierista köpönyegforgatók közé, akik a beosztásuk, hatalmuk megszerzése, megtartása érdekében vallották magukat kommunistának, az ő meggyőződése még a ma agyondicsért Horthy-korszak igazságtalanságainak láttán alakult ki benne, s 1948-ban nem volt kérdéses a számára, hogy melyik pártban a helye. Nyugdíjba vonulása után is kapcsolatban maradt a közélettel és egyre fokozódó nyugtalansággal látta a párton belüli erjedést, évtizedes személyzeti tapasztalatai alapján átlátott a reformkötömböbe bújtatott demagógián, s igyekezett mindent megtenni, hogy megakadályozza a rendszerváltásnak nevezett hazaárulást. Ennek érdekében folytatott megbeszélést Grósz elvtárs lakásában akkor, amikor a fokozott izgalom és feszültség miatt rosszul lett, s kialakult betegsége következtében jobb oldalára megbénult. A rendszerváltást követően még hét évig élt és így láthatta, hogy miként vált semmivé az a rendszer, az az eszme, amelyben hitt.

A mai, demokratikusnak és jogállaminak titulált rendszer nem más, mint a nemzetközi nagytőke szemfényvesztése. A parlamenti pártok ugyanennek az erőnek a szervilis kiszolgálói. Egyedül a Munkáspárt az a párt, amely – bár elismeri a kapitalista rendszer realitását – felemeli a szavát az elnyomottak, a kismizettek, a szegények érdekében. Ebben a küzdelemben azonban hátrányos helyzetben van a hatalmon levőkkel szemben, akiknek kezében van az oktatási rendszer, amely agyimosott fiatalok százait bocsátja ki minden évben, s kezében van a sajtó, a rádió és a televízió, amelyek minden másorukkal azt próbálják az emberek fejébe verni, hogy az minden rendszerek legjobbjika.

Ahhoz, hogy a Munkáspárt politikáját meg tudja ismertetni az emberekkel, pénzre van szüksége. A választási szabályok miatt amúgy is hátrányban levő kis pártok nem számíthatnak másokra, mint tagjaikra, szimpatizánsaikra. A korábbi években jó állásom révén anyagi lehetőségeimhez mérten már támogatam a Munkáspárt helyi tevékenységét. Jelenleg jó fél éve már munkanélküli vagyok, de megtakarított pénzből e levelem mellékleteként felajánlok 200 000 forintot a Munkáspárt részére a választási küzdelem céljaira. Remélem, hogy a későbbiekben további összegekkel is tudom támogatni a pártot, a magyar kommunisták egyedi reményét.

Üdvözléssel:
dr. Fejes István, Veszprém

Akinek eddig kétsége volt afelől, hogy a Vajnai-Fratano-féle társaság mit akar, most tapasztalhatta. A Vajnai-Fratano vezette pártellenzék megkísérelte ellehetetleníteni a 21. Kommunista Kongresszust. Hogyan?

Kezet emeltek a kongresszusra

Először is, küldöttnek jelentették be szinte minden tagjukat, biztosan tudva, hogy azok nem fognak elmenni, így a kongresszus esetleg nem lesz határozatképes. Ez a trükkjük nem jött be. A párt Központi Bizottságát támogató megyék anyagi és emberi áldozatot nem kímélve, nagyobb számban jöttek el, a kongresszus határozatképes volt.

Másodsor, elmentek a tőkés bíróságokhoz is, pert indítottak a Munkáspárt ellen, megpróbálták elérni, hogy a bíróság függeszesse fel a kongresszust. Nem vált be, a 21. Kommunista Kongresszusra sor került.

Harmadsor, Vajnai és társai megkíséreltek botrányt csapni a kongresszus színhelyén. A Munkáspárt elnökét, a párt Központi Bizottságát támadó röplapokat osztogattak. Tudták, hogy a kongresszus színhelyére nem mehetnek be, mert nem küldöttek, mégis megpróbálták. A szervezők és a rendezők felszólítására meghátráltak. Elvonuláskor letördelték a Munkáspárt útjelző tábláit, és magukkal vitték őket.

Negyedsor, a pártellenzék egy része eljött a kongresszusra, és megpróbálta elérni, hogy az ő szájuk íze szerinti napirend legyen. Leszavazták, sőt kifütyülték őket. Ekkor felálltak, és mintegy 70-80 hívükkel elvonultak a csepeli

PÁRTELLENZÉKBŐL ELLENSÉG

Munkásotthonba, amelyet jó előre kibéreltek. Az elvonulók között voltak a pártellenzék aktív szervezői, a pártellenes kiáltványok aláírói, köztük három megyei elnök, Balogh Jánosné, Hász Mihály, Tajcs Ferenc; továbbá a Központi Bizottság ellenzéki tagjai, akik az elmúlt hónapokban folyamatosan Vajnai és társasága mellett szavaztak, így Bárony Margit, Ferenczi Miklós, Kollár Károly, Pöttendi János, Takácsné Ruda Erzsébet. Ebben a csapatba tartoznak olyan ismert figurák, mint Deák Imre, Farkas Péter, Gergács Józsefné, Harangozó Ferenc, Jánosi Gábor, Jegessy Andrea, Lengyel Géza, Lengyel László, Morva Tamás, Morva Nándor, Pataki Mihály, Pál István, Szalai József, Wirth Ádám.

Ezek közül a többség, mintegy 26 fő a közelmúltban aláírta a „Valódi kongresszust, a Munkáspárt megújulásáért” című felhívást, amelyben a párt politikájának megváltoztatását és a pártvezetés leváltását sürgetik. A párt elnöke felvetette a kongresszusra: ezeket az embereket, akik leplezetlen és tisztességtelen módon kezelték a Munkáspártot, ki kell zárni a pártból. A javaslatot a kongresszusi küldöttek többsége láthatóan támogatta. A párt elnöke végül mégis azt javasolta, hogy beszéljünk meg előbb minden tagunkkal és utána a még szeleesebb egyetértés birtokában szabaduljunk meg azoktól, akik néhány hónap alatt a párt ellenzékéből a párt ellenségévé züllöttek.

Ne csökkenjen a veszélyérzetünk!

Mit csináltak ezek az urak és hölgyek a csepeli Munkásotthonban? A saját adataik szerint kétszáz-an voltak, kívül állók szerint kevesebben. Az interneten saját maguk által reklámozott fényképek szerint a prímet Vajnai, Fratano, Wirth, Bödö és Tajcs urak vitték, és egy úrhölgy is, Bárony Margit. A képeken természetesen ott van Hász Mihály, aki a Munkáspártot hivatkozva kibérelte a Munkásotthont, na és Baloghné is Kecskemétre. Most már állandó kísérőjük lett Bognár doktor, aki a tőkés bíróságon a Munkáspárt ellen ügyvédeskedik. Nos, nem télenkedtek.

Előkészítő Bizottságot választottak a „21. kongresszus” előkészítésére. Morva Tamás úr például így titulálja magát: a Csepeli Munkásotthonban tartott „aktív résztvevője és a 21. kongresszus Előkészítő Bizottságának tagja”.

Felszólították mindazokat, akik korábban elhagyták a Munkáspártot, hogy csatlakozzon hozzájuk. Elfogadtak egyebek között két olyan pontot is, amely világosan elárulja, hogy ez a társaság az MSZP-nél szolgálhat ki a Munkáspártot, ha tehetnének. Idézzük:

„Az egyéni választókerületben lehetőleg mindenütt munkáspárti jelöltek kell állítani. A helyi jelöltek és a területi listák állításáról a megyei párt-szervezetek döntenek. Az országos listáról, a megyei szervezetekkel konzultálva, a 21. kong-

resszuson megválasztott pártvezetőség határoz.” Mit jelent ez? Azt, hogy saját pártvezetőséget akarnak választani. Azt, hogy nem mindenütt akarnak munkáspárti jelöltet. Azt, hogy a már megválasztott jelöltek nem tetszenek az uraknak és úrhölgyeknek, mert túl vörösek az ő kis rózsaszínű politikájukhoz, ezért le akarják váltani őket.

Majd következik az újabb árulás: „Választási szövetséget polgári pártokkal országos szinten nem kötünk. Ahol nem tudunk saját (parlament, önkormányzati) képviselőjelöltet állítani, közös jelölt esetleges állításáról illetve támogatásáról, a konkrét erőviszonyok és reális esélyek mérlegelésével, a helyi párt-szervezetek javaslata alapján a megyei, városi elnökségek döntenek. A második fordulón követendő taktikáról az első forduló eredményének ismeretében döntenek.” – így a határozatok.

Tetszik érteni? Ők már átvették a Központi Bizottság szerepét, már ők akarnak dönteni. A választással kapcsolatos stratégiai döntést, a szövetség kérdését átutalják a helyi szervek hatáskörébe. És mi a lényeg? Ha nincs jelölt, támogatunk másokat. Kiket? Nyilvánvalóan a szocialistákat! Ennél mocskosabb módon nehéz a Munkáspártot elárulni. Ezek az urak és hölgyek ezt teszik.

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megerősítette a többség egységét. Egyetértettünk abban is, hogy a párt ellenségeit le kell küzdeni. Nem szabad megengedni, hogy ők szerezzék meg a mi pártunkat. Az ellenség ravasz, egyre durvább módszereket alkalmaz, amire tagjaink sokszor nincsenek felkészülve. Nem egy csata áll még előttünk, de mi fogunk győzni!

K. M.

A fecskék délre szállnak

A XII. Budapesti Nemzetközi Könyvfesztivál négy napja negyvennégy könyvvel gazdagította könyvtárait, amit a Móra Könyvkiadó adótt. Mindegyik örömmel töltötte el a szívemet. Max Velthuis holland írógrafikus Béka és az idegen (fordította Pál Zsuzsanna) című könyve színes képeivel rögtön megragadott. Azonnal olvasni kezdtem.

„Egy szép napon idegen költözött az erdő melletti tisztásra. Malacka látta meg elsőnek, s rögtön ármánykodni kezdett:

– Szerintem ez egy mocskos, büdös patkány. A patkányokkal nagyon kell vigyázni – vélekedett –, tolvajok mind.

– Honnan tudod? – fordult oda a Béka.

– Ugyan már, ezt mindenki tudja. Azért jött, hogy felfaljon mindent! És dolgozni biztosan nem szokott. A patkányok pimaszok és lusták – kontrázott Malacka.

– Ennek fele se igaz – mondta a Béka, aki már felkereste az idegent, s látta, hogy szorgalmasan dolgozik, házat épít, asztalt és padot ácsol, három nyelven beszél, bejárta már a fél világot.

– Óvakodjunk tőle, akkor is csak egy mocskos patkány – így Malacka.

– Hát igen, megint a patkány a bűnös. Mindig, mindenért őt okolják.

S hogy végül is milyen ő, megtudták, amikor Malacka ügyetlenkedett s főzés közben felgyújtotta saját házat.

A Patkány azonnal ott termett, s vödör vizekkel rohant fel s alá, míg el nem oltotta a tüzet. Majd hozott deszkákat, szögeket és kalapácsot, s rendbe hozta a házat. Máskor, amikor a Nyúl a folyóba pottyant, a Patkány beugrott, mint egy csuka, s kimentette. Most már mindenki belátta, hogy hasznos a mindig segítőkész, vidám, és jópofa ötletekből ki nem fogyó 'idegen', s mindenki könnyes szemmel búcsúzott tőle, amikor elindult Amerikába. Hiányozni fog.”

Halasi Mária könyvét, *Az utolsó padban* címűt is azonnal megszerettem. Évtizedek múltán is érdemes újraolvasni. Egy mezítalás Kat, bokáig érő rózsás-fodros szoknyában, szakadt háncsatornyal a kezében érkezik új osztályába. Ez a vidéki kislány már az iskolaév kezdete után költözött Pestre – ismeretlen város-

ba, idegen lakásba, új iskolába. Az utolsó padba ültetik, szétszórtnak és rendetlennek látják ezt a vadóc cigánylányt, nem tudják, hogy otthon maga látja el az egész háztartást. Lassanként az is kiderül róla, hogy jószívű, segítőkész, így mit is tehetnének? Befogadja az osztály, megszeretik tanárai, s a folytatás azt a reménytelit jövőt is sejteti, hogy továbbra is boldogulni fog az életben.

A legköltőibb, legmeszezebb *A fecskék délre szállnak*. Egy valódi történet; két romantikus, különös szerelem, valamint a főszereplő zsidó kislány és az őt felkaroló fogadott nagypapa közötti megindítóan szép kapcsolat. Mindketten árva, a maguk módján, a kislány azért, mert mindenütt hallgatnia kell identitásáról, s tulajdonképpen ő ugyanúgy idegen ebben a magyarországi környezetben, mint a görög származású „nagypapa”, akinek lelkét éppen az elhagyott család utáni sóvárgás, a bűntudat gyötri, míg a kislányt egyszer csak – már az épen és egészségesen megért felzabálás után éri az a fajta megalázás, ami sajnos gyakran előfordult előző korszakunkban, hogy szégyenkeznie kell, amikor rákérdeznek, s neki ki kell mondania, hogy zsidó. De nem azért fogadta el egy Izraelbe menekült valahai rokona meghívását, mert nem jó magyar, hiszen csak meglátogatta és visszajött, mert ő csak itt tud élni, neki ez a hazája, ez a sokszor nagyon „furcsán viselkedő” Magyarország.

Vermes Éva regényének „igazi hősei nem is annyira a benne szereplő személyek, hanem inkább maga a sorsszerűség. Sorsszerű találkozások és szerelmek, s valami, még a szerelemnél is erősebb, másik érzélem, amely áthatja és felejthetetlen olvasmányává teszi a regényt. (Móra Könyvkiadó, Budapest, 2005., 990 Ft, a második árát nem tüntették fel, a harmadik ára 1490 Ft.)

Frideczky Frigyes

Kedvezőtlen kilátások a mezőgazdaságban

BESZÉLGETÉS DÉL-ALFÖLDI TERMELŐKKEL

Két évvel ezelőtt különösen az Alföldön, így Csongrád megyében is a nagy aszálykár miatt a mezőgazdaság negatív rekordot döntött. Tavaly kedvező volt a csapadékeloszlás, kellő mennyiségű eső esett. Az őszi búzából, őszi árpából, rozsából, tritikáléból, vagyis a nyári betakarítású növényekből az utóbbi évek egyik legjobb termését aratták. A jelenlegi helyzettel kapcsolatban kérdésünkre Cserjesi Lajos, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Csongrád Megyei Hivatalának osztályvezetője elmondta, hogy részint a sok csapadék, részint a folyók áradása miatt nagy a belvízkár. A Tisza–Maros környékén levő földek nehezen művelhetőek és a víz alatt levő növények kipusztultak. Késve kezdték a munkákat, amelyek emiatt elhúzódnak.

– Mi okozza a belvizet, hiszen a szokásosnál nem sokkal több eső esett?

– A folyók magas szintje miatt a talajvizet nem tudja felszívni a föld, ezért különösen a mélyfekvésű területeken áll a víz.

– Hogyan viselik ezt az őszi kalászosok?

– Például a kukorica, napraforgó kedvező képet mutat, Csongrád megyében a vetésterület mindössze öt százaléka van víz alatt, s ott a növény kipusztult, de ez a kár elenyésző.

***

Arra voltunk kíváncsiak, hogy ebben a sajnálatos helyzetben a dél-alföldi gazdák mit tudnak tenni, s a termést illetően milyenek a kilátásaik.

Szegedről húszvalahány kilométerre található Zákányszék. Katona István őstermelő a falu határában a Ruzsai úthoz két kilométerre tizenkét hektáron búzát, árpát, kukoricát, burgonyát, répát, ősziarackot termeszt.

– Negyvenöt éve csinálom – mondja –, miután a soproni Erdészeti Szakközépiskolát elvégeztem, s hazajöttem Zákányszékre. A feleségemmel együtt dolgozunk a földön, s ha kell, a két diákgyerekeink besegít. Ha elvégezték az iskolát, a fiam karosszerialakatos, a lányom számítógépes lesz. Kell

a segítség akkor is, ha kézimunkára nincs szükség, mert már gépesítettem. A 70-es évek végén kezdtem el beszerezni kombájnt, traktort, tárcsát, ekét, vetőgépet, permetezőt. A nyolcvanas évek közepére ez beállt, sokba, 8-10 millióba került.

– Milyenek az idei kilátások?

– Nem kedvezőek. Tavaly egy hektár 25-30 mázsa búzát, ugyanennyi árpát, 40 mázsa kukoricát adott. Az idén a víz egy hektár búzát kivett. Elvettem március elején, műtrágyáztam, legyomirtóztam, aztán jött a hó meg a belvíz. Két hete újra kellett műtrágyázni a búzát, mert lesárgult a gyökérzet és végezték. Ez plusz kiadás. Később érik be, egy-másfél hónapot toldódik az aratás. Ha lekombájnozem, a helyi takarmánykeverő üzemnek adom el. Nincs gondom vele, a régi ismerősöm felvásárolja. A takarmánykukoricával is bajlódom, de muszáj csinálni, mert disznókat hizlalok. A talajvíz miatt április eleje helyett csak május közepén vettem. A víz és a hideg miatt lesárgult a levele, visszaesett a fejlődésben, pedig még nagyon kicsi. Ha megint esőt kap, akkor a belvíz újra előjön és jóval kevesebb lesz a termés. Nincs haszon a mezőgazdaságon, de rengeteg munkát ad. Kétféle életet

élek, a belterületi és a tanyán levő családi ház között ingázom. A szülőkötől örököltük a földet, meg a tanyai házat, rendben kell tartani, mindig muszáj ezt, azt venni. De miből? A régi agrárminiszter sok mindent mondott ránk, parasztokra, a felvonulókat például nyálas szájuaknak tartotta, de semmit sem adott. Az uniós támogatást sem kapták meg a termelők. Az új miniszter nemrég ült be a székébe, a jövő titka, hogy mit csinál.

***

Makóról a nagylaki határátkelő felé haladva Apátfalva közelében Tóth József őstermelő négy holdon búzát, két holdon kukoricát, ugyancsak két holdon vöröshagymát termeszt.

– Mióta?

– Tizenhárom éve. Azelőtt a Szegedi Kendergyárban géplakatosként dolgoztam, aztán létszámföldültem, nem volt szükség rám. Munka nélkül maradtam, még szerencse, hogy a szüleim földjét most én művelem. Ilyenkor itt kint vagyok a tanyán, ha fölkel a nap, kijövök dolgozni sötétedésig. Feleségem, két fiunk, egy lányunk Makón laknak.

– Milyenek ígérkezik a termés?

– Semilyenek. A búzát elvettem, de fél hold víz alatt van, kirohadt, ott semmi termés nem lesz. A kukorica keletet kifelé, de sárga a levele, talán megzöldül, ha jó idő jön rá. A vöröshagyma az eső, a hideg miatt hitványul kelt, tavaly sokkal nagyobbak voltak, s akkor búzából holdanként 50 mázsa termett. Az idén talán fele annyi lesz. Nincs árpám, mert nem veszik át a hízókat. Egyébként is ráfizetés a sertéstartás. A Pick kínlódik, hogy a tartók két hét vagy egy hónap múlva vigyék, s bizonytalan az érte járó pénz is. Nem éri meg bajlódni vele. De nemcsak a húsfeldolgozó, a kormány is tartozik. Megjött az uniós támogatás, egy kis részt kaptam belőle, de a többit nem adták ide. Hová sumákolták el, nem tudom, a szomszédaim sincsenek tisztában vele.

***

Szegedről Kiskunhalas felé autózva húsz kilométerre található Bordány. A határban Pataki Tamás hat holdon harmadolva búzát, kukoricát, fűszerpaprikát termeszt. Negyedszázada őstermelő, korábban a Délélnél lakatosként dolgozott, s bekerült a le-

építettek közé. Aztán a cég megszűnt.

– Ha a Picket tönkretették, akkor ahhoz viszonyítva a Délép nagyon kis falat – mondta, s hozzáfűzte, hogy a rendszerváltás a legnagyobb rablás.

– Valóban nehezen viseljük, de hogyan túri az időt a búza, kukorica, fűszerpaprika?

– A búzát a szokásosnál később, november végén vettem, mert víz volt a földön. Most kezdi nyomni a kalászt, s ha jó idő lesz, tovább kalászosodik, aztán szemesedik. Úgy néz ki, hogy 80 százalékos termés lesz. Aratás után a terményboltban adom el, mert a malomipar tíz évvel ezelőtt is annyit vett, mint tavaly, amikor mázsájáért 2200 forintot adott. A gép többbe kerül. A kukoricát két hete vettem, most tíz centis. A fűszerpaprika szép palántáját még otthon tartom, két hét múlva ültetem, de ha a gép a sár miatt nem tud rámenni a földre, akkor ez a munka is késik. A szegedi 20-as paprikával foglalkozom, régebbi fajta, kevesebbet terem, de a festéktartalma a legjobb és sok magja van. Saját magunknak csináljuk, a felvásárlók helyett érdemes inkább az ismerősöknek eladni. Jobban jön ki a termelő, mert zsellérsora juttatták a magyar földet, bolond aki termel. A terményre nincs védett ár. Drága a gáz, a fólia, a vetőmag, a műtrágya, s akkor még nem is szóltam a munkadíjról. A paradicsom kilójának előállítására bekerül négyszáz forintba, ráteszek száz forint munkadíjat, s ötszázért nem tudom eladni, mert kétszázért megveszik a külföldről behozott ízetlen, fonnyadt, hitvány terméket. Télen egyébként salátázok. Ötszázézerért megveszem a fóliát, magokat, trágyát, műtrágyát. Kiadtam félmilliót, s ki vagyok téve annak, hogy a jóízű salátám senkinek sem kell.

Nem foglalkozom ősziarackal, de a szomszédaim mondják, hogy az idén rekordtermés lesz belőle. De nem tudom, a szomszédaim hiába adják olcsón, az áruházláncok még lejjebb mennek a spanyol vagy ki tudja honnan hozott ősziarack árával. És nézze meg, most 80 forintért adják a spanyol görögdinnye kilóját. Kíváncsiságból vettem, s egy falatot kóstoltam belőle. Ízetlen, kásás, szóval ehetetlen.

Tarnai László

Helyzetjelentés

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes. Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 30.

Meghatározások:

1. Kis Ferenc munkásköltő (1908–64) Szonett című verséből idézünk; az első rész. – Pará brazil szövetségi állam fővárosa. 2. Régi török tiszt. 3. Átlátszó műanyag. 4. Kicsinyítőképző. 5. Baranyai község. 6. Szabálynak, törvénynek megfelelő állapot. 7. Mosópormárka. 8. ...-Dö-Dö; popduó. 9. Egy bizonyos mondatrészrel kapcsolatos. 10. Czinka ...; az első ismert cigányprímás (1711–72). 11. Falu Miskolc mellett. 12. Ki(csoda), oroszul. 13. Harapásnyi étel. 14. Felsőoktatási intézmény. 15. Alpári. 16. Sasztri egyik személyneve. 17. Celebeszen és környékén honos püpos tulok. 18. Hordonylítás, népeisen. 19. Csángó népballada-hősnő (Borbála). 20. Ó, szláv nyelvekben. 21. Háló, angolul. 22. Folyadéktároló edény. 23.

Formálás. 24. Zenei hang. 25. Francia impresszionista festő (Calude Oscar). 26. ... fratres; imádkozatok testvéreim. 27. Maja romváros Guatemalában. 28. Kelepelő madár. – Botswana fővárosa. 29. Ezen a helyen. – Érdeklődést, vágyat felkeltő hatás. 30. A koreai szocializmus atyja (Kim ... Szen, 1912–94. – Az idézet második, befejező része. 31. Az albán főváros lakója. 32. Német tanács! 33. Az ón vegyjele. – Acidum. 34. A gyorsulás egysége a CGS-rendszerben. 35. Csokonai műzsája. 36. Ilyen termés a töké is. 37. Hunor társa. – Indiai politikus volt (Vengalil Krisnan Krisna). 38. Kikötőváros Hokkaidón. 39. Szöveget máshova újra rögzített. 40. Göröngy. 41. Erre a helyre hajító. 42. Ógörög néptörzs. 43. Kandidál. 44. La Fontaine macskaalakja. 45. ...; Ahuramazda önálló isteni lényként is felfogható hat vagy hét megnyilvánulási formája. 46. Szótoldalék. 47. Logaritmus, röv. 48. Jókai szülővárosa. – Észak-amerikai ország. 49. A Mura német neve. 50. A dó után következnek. 51. Község a Bakonyalján. 52. Szelvény leszakítható része. 53. Az elhunyt ősök szellemei a rómaiaknál. – „Beszél!” a nyúl. 54. Az

üzbegisztáni Karakalpakföld fővárosa. 55. Ógörög közvetítő nyelv. 56. Kínai elbeszélő (Hszün, 1881–1936). 57. Portugál elnök volt (Ramalho). – Nyílvesztőt tovaröpít. 58. Naumov rendezőtársa (Alekszandr). 59. Néhány dél-koreai diktátor (Te Vu). 60. A Beszterce ostroma című Mikszáth-regény női főszereplője. 61. ... grófia; Rossini vígoperája. 62. Díszterem. 63. Költőnő (Ida). 64. Az a másik. 65. Lám, tájszóval. 66. Magyar Október Pártja, röv. 67. Felgyülemelő, halmozódó (teendő). 68. A csodák csodája. 69. Szomszéd ország polgárai. 70. Dátumrag.

Horváth Imre

A 21. lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: 1. Ha azok akik a szabadságot keresik erőszakkal élnék, hogy elérjék azt, helyesen járnak el. Nyertesek: Kőrösi István (Ajka), Kovács Mária (Tata), Nagy Ferenc (Miskolc). Könyvnyereményeiket postán küldjük el. E heti feladányunk helyes megfejtését 2005. június 20-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	5	6	7	K	8	9	10	11	12	13		A
14								15							
16				17				18		19					
		20	21					22	23				24		SZ
25	26			27		28						29			
30			31		32						33				A
34		35		36						37			38		
39				40					41	42					
43						44	45					46			
												49		50	
A		47				48									
51	52			53						54		55			SZ
56				57						58		59			M
60		61					62	63		64		65	66		
67						68		69				70			
T								Á							!

ELVTÁRSÁK, TI HOL VOLTATOK?

A Mandátumvizsgáló Bizottság elnöke, Sipőcz Sándor már a kongresszus előtt jelezte, hogy néhány városból gyakorlatilag az egész párttagságot regisztráltak kongresszusi küldöttek, ami – ismerve tagságunk korösszetételét – nem életszerű. Az első pillanattól kezdve nyilvánvaló volt, hogy ezek azok a megyék, amelyek az elmúlt hónapokban szembe helyezkedtek a Központi Bizottsággal. Mire ment ki a játék?

Sipőcz elvtárs kérte az érintett települések és megyék vezetőit, hogy vizsgálják meg ismét, hogy a regisztráltak ténylegesen részt tudnak-e venni a kongresszuson. Nem ez történt! Nem vizsgálták meg semmit, hanem próbálták a kongresszust határozatképtelenné tenni. Ha sok a küldött, és kevés a jelenlévő, akkor a kongresszus nem tud dönteni.

Baranya megyéből 153 főt regisztráltak és eljött 43 fő, azaz 28 százalék. Bácsból 111 főt regisztráltak, ott volt 30 fő, azaz 27 százalék. Borsod regisztráltak 149 főt, eljött 28 fő, azaz 18,8 százalék. Hevesből 111 volt a regisztrált létszám, ténylegesen 31 fő vett részt, ez 27,9 százalék. Somogy megye „élen járt”, mivel 85 főt jelentett be, de csak 13-an jöttek el, azaz 15,3 százalék.

Mit csináltak az érintett megyei elnökök? Szépe Ágnes Zala megyei elnök, KB-tag nem jött el a kongresszusra, nem is regisztráltatta magát. Kozma Imréné borsodi elnök ugyan ott volt, de nem adott magyarázatot arra, hogy csapata 75 százaléka hol van. Balogh Jánosné Bács megyei, Tajcs Ferenc Heves megyei, Hász Mihály Somogy megyei elnök, miután kijátszották saját

tagságukat és megpróbálták tönkretenni a kongresszust, mint akik jól végezték dolgukat, odébáltak. 70-80 hívőkkel átvonultak a pártellenzék ellenrendezvényére, a csepeli Munkásotthonba.

A Központi Bizottsággal szembenálló megyék vezetői súlyos kárt okoztak a Munkáspártnak. Mindenkinek kellett előre ülőhelyet, kivetítőt, büfét, WC-t, kézmosót biztosítani, magyarán fizetni kell azok után is, akik nem jöttek el. Az érintett megyei és helyi vezetők hazudtak a Munkáspártnak, nem valós adatokkal félrevezették nem csak a párt vezetését, de a párt tagságát, a kongresszus küldötteit.

Az alábbiakban közöljük mindazok nevét, akik e hat megyéből regisztráltak, de ténylegesen nem vettek részt a kongresszuson. Alapos a gyanú, hogy a helyi pártvezetők manipuláltak velük. Kérünk minden érintettet, olvassa el, és válaszoljon önmagának és a párt tagságának az alábbi kérdésekre:

Ténylegesen személyesen regisztráltattad magad küldöttnek, vagy beírták a neved a Te tudod és egyetértésed nélkül?

Ha magad jelentkeztél, és tudtad, hogy nem tudsz eljönni, miért jelentkeztél?

Ha jelentkeztél, el is akartál jönni, de közbe jött valami, miért nem szoltál?

Kérjük, írjátok meg, mi az igazság! Ne engedjétek, hogy a pártellenzékhez tartozó megyei és helyi vezetők tisztességtelen módon játszadozzanak Veletek. Ha engeditek, akkor Ti is osztoztok a párt előtti felelősségen.

BÁCS-KISKUN MEGYE

Apostag

Babai István
Balogh János
Illés Sándorné
Kara György
Komáromi János
Kovács Istvánné
Oláh Lajosné

Baja

Ádánházi Tiborné
Baros Béla
Bokor Gergely
Drávai Ferenc
Friedrich Ferencné
Galambos Márk
Havzler László
Hegedűs János
Kosán Mária
Kovács Andrásné
Maróti Dezső
Nagy I. Zoltánné
Nagy Sándor
Ozvald Mátyásné
Szemző Ferenc
Szemző Ferencné
Sztanity Ferenc
Tomaser Bertalan

Csengőd

Boda László

Vidner Ferenc

Dunavecse

Szarvas András

Kalocsa

Kulják András
Sipter Lajosné

Kecskemét

Farkas Imre
Kertész Lőrinc
Körösi Béláné
Magó Ferenc
Somogyi Józsefné

Kiskunfélegyháza

Kohut Géza

Nagy Lajos

Kiskunhalas

Barabás Nándor
Horváth Erzsébet
Jenei József
Nyerges Zoltánné
Pelikán Mihály
Varga István
Viczián László
Vincze József
Barta Józsefné

Nagybaracska

Dinók Jánosné
Kovács József
Kőő József
Kunyik József
Lukács Gábor
Lukács Géza
Lukács Gézánné
Magyarosi István
Mester Norbert
Mester Pongrác
Mesterné S.Mária
Mojzes József
Molnár Ferenc
Molnár Ferencné
Pápai Ibolya
Rostás Hajnalka
Simon Mária

Szabó János

Szabó László
Szalai János
Szalai Jánosné
Tóthné B.Aranka

Tiszakécske

Herczeg Balázs
Varga József
Vargáné Koncz Ildikó

BARANYA MEGYE

Komló I.

Bakó István
Bokor Gergely
Gábor Zoltán
Hegyi Ildikó
Leitner Gábor
Leitner Zita
Radványi Ferenc
Szalai Péter
Tibai József
Tóthné L. Miléna
Vass Ferencné
Nagy Sándor

Komló II.

Gulyás József
Kovács Gyula
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Mánfa

Bodor Ferenc
Brecskó Lászlóné

Pécs

Hunyadi László

Pécs Urán

Bottányi István
Dobány Sándorné
Garádi János
Horváth József
Kersik Györgyné
Kovács István
Kovács Istvánné
Morvay József
Pál Tibor
Péter Géza
Pollák Dezső
Pollák Dezsőné
Pongrácz Mátyás
Rávai Gyuláné
Rónaki Sándorné
Rumpler Mihály
Szarvaricz Dimitrisz
Pécs kertváros
Bodzás András
Gelb Zoltán
Jávorfi János
Kajos Zsigmondné
Kardos József
Rajnai István
Tanics András
Tihanyi János
Óry Bertalan
Szember László
Vuics Tibor
Pécs-Siklós
Brózik Ferencné
Nagy Lajos
Takács Árpád
Sellye
Jeliczné W. Anikó
Mojzes József
Romolicz Gyuláné
Vörös József
Szentlőrinc
Bezdán György
Csikesz József

Csiszár János

Kozma Péter
Pöttendi Antal
Rábavölgyi Lászlóné
Varga Gyula
Wunderlich Gyula

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös István
Szabó Béla Attila
Szabó Béla Attiláné
Szentés Jánosné
Szimai Árpád
Sznopek Piroska
Tettinger István
Tóth Ferenc
Tóth József
Vasvári Ferencné
Vencz Ferenc
Vencz Ferenc ifj.
Vencz Ferencné
Vencz Ferencné ifj.
Zseleszkov Péter
Zseleszkov Péterné
Zsolnai Mónika

Szigetvár

Balogh József
Bondor Géza
Czvetkovics János
Fejes József
Gál Elemér
Hollósi László
Horváth János
Horváth Jánosné
Ignácz Tünde
Imre Péter
Ivanics András
Jerszi József
Kecskeméti Zoltán
Kiss Gyula
Kiss M. János
Misnics János
Modok János
Molich Miklós
Mozsi Zoltánné özv.
Papp József
Papp József
Páter Iván
Peidl Györgyné
Pöttendi Ildikó
Pöttendi Jánosné
Pöttendi József
Raffai József
Rostás Gyula
Somogyvári Róbert
Sörös